

[Niels Matthiasen.]

også den, at vi i socialdemokratiet mente, at det var nødvendigt at blive klar over, i hvilken grad tanken kunne kombineres med bestående kulturinstitutioner. Vi har haft mulighed for at få et par års erfaringer, men vi har ikke fået noget at vide om erfaringerne, endsige om mulighederne for at aktivisere de bestående institutioner.

Vi har mange forskellige slags museer. Kulturhistoriske museer, kunstmuseer, en række specialmuseer, men hvem siger egentlig, at den eksisterende opdeling er rigtig? At det ikke er under helt andre former, man skulle finde frem til arbejdsformen for museer? Naturligvis eller muligvis skulle traditionelle veje fortsat anvendes, men suppleres af nye og utraditionelle, som kunne medvirke til nedbrydelse af de eksisterende kulturskranker.

Vi har et genåbnet statens museum for kunst, men det er tydeligt at se, at her har vi ikke nogen endelig løsning på vore udstillingsproblemer, der er allerede pladsmangel, og den moderne kunst kan ikke vises i sin helhed, men skal vises ved skiftende ophängninger. Skal vi så sigte mod et moderne museum for kunst, eller skulle man søge at decentralisere virksomheden til et antal kunstmuseer fordelt geografisk og befolkningsmæssigt over landet, så vi på den måde også kunne få en kulturspredning, som kunne betyde, at hele landet fik glæde af kulturbevillingen? Der er spørgsmål nok, som ikke besvares med de foreliggende lovforslag. Vi vil rejse dem i udvalget, og hvis det er ministerens mening, at det ligger uden for behandlingen af lovforslagene, så må vi anmode om på anden måde at få lejlighed til en generel drøftelse af museumsplanlægningen og museumsfinansieringen og først og fremmest den kulturformidling, som er knyttet til museernes eksistens.

Ellen Strange Petersen: På min gruppes vegne kan jeg give tilslutning til hovedlinjerne i lovforslagene. Der er dog forskellige punkter i dem, som vi gerne vil have nærmere undersøgt og drøftet i udvalget. Det er ikke engang 2 år siden, der sidst blev foretaget en revision af de to love, og museumsproblemerne blev drøftet i udvalg dengang. Alligevel har vi vel alle sammen, som også hr. Niels Matthiasen gav udtryk for, en for-

nemmelse af, at der endnu er mange problemer i forbindelse med museerne, der trænger til nærmere overvejelse.

Først og fremmest foreslås nu basisåret for beregningen af statstilskuddet ændret fra 1967-68 til 1969-70, og det vil medføre en merudgift for staten på et par millioner kr. Ingen kan benægte, at hvis man vil opretholde lovenes mening med statstilskud, så er man nødt til at følge den pris- og lønudvikling, der er sket, men spørgsmålet er, om man ikke kan finde en fast form for beregning af basisår, så man ikke af den grund alene behøver at foretage lovrevision hvert andet år.

Nu er der jo imidlertid andet med i lovforslagene, som viser, at der er god mening i, at folketinget følger med i, hvad der sker på museumsområdet, og jeg er meget interesseret i, at vi får lov til at følge med.

Listen over de kunstmuseer, der er optaget på kunstmuseumsloven, er blevet forøget med Louisianamuseet. I min gruppe finder vi det rigtigt, at dette store, kendte museum kommer med ind under loven fremfor fortsat kun at skulle være støttet over finansloven.

Det fremgår at bilaget til lovforslaget, at der til enkelte museer, deriblandt Louisiana og Århus kunstmuseum, søges særbevillinger på finansloven ud over museumslovens rammer. Jeg kan oplyse, at kredse, der interesserer sig meget for Århus kunstmuseum, er bekymret over den regnskabsmæssige opstilling, der er bragt i bilaget. Det fremgår her, at kulturministeriet foreslår en nedsættelse af særtilskuddene til Århus, Randers og Ålborg, men en forhøjelse af særbevillingen til Louisiana. Det hævdes i Århus, at det betyder en nedsættelse af statstilskuddet i forhold til, hvad man havde ventet af lovrevisionen, og at det vil gå ud over museets aktiviteter: Jeg beder om, at vi må få dette nærmere undersøgt i et udvalg, og jeg håber også, at ministeren kan svare på det.

Lovforslaget om ændring af loven om statstilskud til kunstmuseer indeholder bestemmelser om, at konserveringsarbejde også kan foregå andre steder end på statens museum for kunst. Det må hilses med tilfredshed, at der efterhånden kommer konserveringsværksteder med kvalificeret arbejdskraft også andre steder.